

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 547/2020
28.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бранислава Босиљковића, председника већа, Бранке Дражић, Данијеле Николић, Добриле Страјина и Слађане Накић Момировић, чланова већа, у парници тужиоца АА из села ..., Општина ..., чији је пуномоћник Бојана Стојановић адвокат из ..., против тужене Републике Србије - Министарство правде, коју заступа Државно правобранилаштво - Одељење у Лесковцу, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3014/19 од 10.07.2019. године, у седници већа одржаној дана 28.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3014/19 од 10.07.2019. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Нишу Гж 3014/19 од 10.07.2019. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Бујановцу П 502/18 од 20.02.2019. године, ставом првим изреке, одбијен је тужбени захтев којим је тужилац тражио да се наложи туженој Републици Србији - Министарство правде да му на име измакле користи због немогућности обављања такси превоза исплати износ од 447.965,28 динара са законском затезном каматом почев од дана подношења тужбе - 16.07.2018. године до исплате, као и да тужиоцу исплати трошкове парничног поступка, све у року од осам дана од дана пријема пресуде. Ставом другим изреке, обавезан је тужилац да на име трошкова парничног поступка исплати туженој износ од 6.000,00 динара са законском затезном каматом почев од дана извршности пресуде па до исплате, у року од осам дана од дана пријема пресуде.

Пресудом Апелационог суда у Нишу Гж 3014/19 од 10.07.2019. године одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђена пресуда Основног суда у Бујановцу П 502/18 до 20.02.2019. године.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са позивом и на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, ради разматрања правног питања у интересу равноправности грађана и уједначавања судске праксе.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку (ЗПП), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, уједначити судску праксу или дати ново тумачење права (посебна ревизија).

У овом спору за накнаду материјалне штете која је, по наводима тужиоца проузрокована незаконитим и неправилним радом органа тужене, нема правних питања која је потребно разматрати у интересу равноправности грађана. Уз ревизију нису достављене правноснажне пресуде којима је на другачији начин одлучено у истим или битно истоветним чињенично-правним споровима, да би се потврдила тврдња тужиоца како је побијаном правноснажном пресудом донетом у другом степену доведен у неравноправни положај са тужиоцима у другим споровима чији су тужбени захтеви усвајани. Из истог разлога, у конкретном случају нема места одлучивању о посебној ревизији тужиоца ни ради уједначавања судске праксе.

Имајући изложено у виду, на основу члана 404. ЗПП, одлучено као у првом ставу изреке.

Тужиочева ревизија није дозвољена ни по члану 403. став 3. ЗПП, јер вредност предмета спора побијеног дела, у износу од 447.965,28 динара (члан 28. став 1. ЗПП), очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подошења тужбе, меродавну за оцену дозвољености ревизије.

С`тога је, на основу члана 410. став 2. тачка 5. и члана 413. ЗПП, одлучено као у другом ставу изреке.

Председник већа - судија
Бранислав Босиљковић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић